

PRO PRVNÁČKY

Nebojte se kamarádi,
budete mít školu rádi.
Naučí vás číst a psát,
počítat i malovat.

ŠKOLA

Školní zvonek zase zvoní,
školní zvonek volá,
že na žáky v září čeká
kamarádka škola.

KLUCI, HOLKY

Kluci, holky
Už se těším do školy!
Myslíte, že na psaní a úkoly?
Kdepak, to jste na omylu,
prozradím vám novinu.
Máma mi dnes zabalila,
mňam, mňam dobrou svačinu.

Holky, kluci
Už se těším do školy!
Myslíte, že na čtení a koly?
Kdepak, kdepak samá voda,
z omylu vás vyvedu.
Máme totiž knedlo vepřo
dnes v jídelně k obědu.

PŮJDU K ZÁPISU

Zítra půjdu do školy,
nemusím mít úkoly,
Ještě nejsem řádným žákem,
ale už jsem předškolákem.
Zítra půjdu k zápisu,
tašku sebou ponesu,
budu mít v ní rodný list,

u zápisu budu číst.
Budu říkat básničku,
a zazpívám písničku,
Už se na to těším moc,
teď jdu spinkat
DOBROU NOC!

DO ŠKOLY

Nikdo neví, kde se vzal,
kdo takový příkaz dal,
ať se líbí nebo ne,
učení že nastane.
Ze dvora i okolí
děti musí do školy.

Byl to všude, byl to spěch,
nikdo zprávu nepřeslech!
Do školy šel, kdo byl zdravý,
malý, velký, usměvavý.
DO školy chtěl každý jít,
naučit se moudrým být.

JDU DO ŠKOLY

Slunce vyšlo! Musím jít,
ať je všechno jak má být.
Teď záleží hlavně na mně,
Však už nejsem maličký!
Budu tátovi a mámě
Nosit domů jedničky.

NA ROZLOUČENOU SE ŠKOLKOU

Voláme vás, kamarádi,
měli jsme se všichni rádi.
Ve školičce naší milé,
Strávili jsme krásné chvíle.
Ach, ten čas tak rychle letí,
Už jsme vážně velké děti.

ZAJÍČKOVA KOLEDA

Hody, hody doprovody,
já jsem malý zajíček,
utíkal jsem kolem vody,
nesl košík vajíček.

Potkala mě koroptvička,
chtěla jedno červené,
že mi dá hrst jetelíčka,
a já řekl ne, ne, ne!

Na dvorečku za potokem,
mám já strýčka králíčka,
tomu nosím každým rokem,
malovaná vajíčka.

POMLÁZKA

Upleteme pomlázku,
je jak z hadích ocásků.
Kolik děvčat proženeme,
to vám radši neřekneme.
Kdoví, zda nám k vajíčku,
dají také mašličku.

Šlehat půjde celá parta,
od dědečka po caparta.
V každém muži věčný kluk,
dědovi jsou léta fuk.
Tvrdí, že nám slepice,
snesly krásné kraslice.

VESELÉ VELIKONOCE

Upletl jsem pomlázku,
je hezčí než z obrázku,
všechny holky, které znám,
navštívím a vymrskám.
Než mi dají vajíčko,
vyplatím je maličko.

VELIKONOCE

Hody, hody, doprovody,
zelená se hájíček,
u potoka jako z vody,
rostou mraky kočíček.
Od jehněd se zlatě práší,
natrháme obojí,
aby měli doma naši,
kousek jara v pokoji.

KOČIČKY

Už rozkvetly kočíčky
ochotně a rády.
Sláva- kluci, holčíčky,
jaro už je tady.

Během týdne, nebo dvou
zamrkají očky.
A z kočíček vyrostou
mourovaté kočky.

Protáhnou se raz a dva,
na zem skočí z výšky,
a přijdou se podívat,
kde tu rostou myšky...

BERUŠKA

Beruška je maličká,
tečkovaná holčíčka.
Krovky svoje roztahuje,
z květu na květ poletuje.
Odletí ti z prstíčku,
poletí ke sluníčku.

MOTÝLEK

Z maličkého vajíčka
vylíhla se larvička.

Z larvičky je kukla.
A ta, když pukla,
motýl z ní vyletěl
a náš sad obletěl.
Saje sladké šťávičky
a opyluje kytičky.

VČELKY

Včelky bzučí kolem stromů,
prohlédnou si každý květ,
a pak zase letí domů,
za chvilku se vrátí zpět.

Proč to včelky dělají?
Proč do květů koukají,
medu bude plný úl,
třešní bude plný stůl.

MOTÝLI

Na palouček, na chvíli,
přiletěli motýli.
Bělásek i modrásek,
žluťásek i hnědásek.

Ladně si tam létají,
na něco se dívají.
Kam koukají? Po očku,
pozorují babočku.

ABECEDA

Abeceda, to nic není-
kdo by se jí, kluci bál?
Já vás vezu do učení,
á, bé, cé, dé a tak dál.

Z písmenek se tvoří slova,
z vět se složí celý svět.
Ten kdo umí abecedu,
bude všemu rozumět.

ABECEDA

Když se řekne abeceda,
tak to není žádná věda.
Každý kluk i holčička
i ta hodně maličká.
Honzík nebo Alenka
naučí se písmenka.

OBLÉKÁNÍ

K čemu jsou sandálky?
K výletům do dálky.
Proč nosím kalhoty dlouhé až na paty?
To abych neběhal po světě nahatý.
A proč si oblékám košili na tělo?
Aby to mamince vedle mě slušelo.
K čemu je šála?
aby mě hřála.
Proč nosím čepici?
Abych žil zdravě,
aby mě nemrzly
nápadly v hlavě.